

Traškantys senolio kaulai

Berنيukas pabunda nuo kaulų traškėjimo. Vadinasi, senolis jau pabudęs ir svetainėje daro mankštą taip, kad net kaulai traška. Jis tai daro kiekvieną rytą. Kartais berniukas iškart pajunta, kaip senolis ištiesia savo liesas kojas, nuleidžia jas per lovos kraštą, įsispiria į šlepetes ir eina į gretimą kambarį mankštintis.

Senolis išsitiesia, su pasimėgavimu pajudina pečius ir pasukioja galvą ant ilgo kaklo, vieną po kito patraškina pirštus, pasilanksto, pasuka ratais rankas ir galiausiai padaro porą pritūpimų. Štai darant pritūpimus ir traška kaulai kuo smagiausiai! Bet pritūpti senoliui ir yra sunkiausia, ypač pirmus kartus. Jis pritūpia iš lėto, kartais pasiremdamas lazda ar į sofos kraštą. O atsistoja irgi iš lėto.

O tada būna smagiausia: senolis pasikabina visu ūgiu ant skersinio, pritvirtinto tarp durų staktos, ir tempiasi. Tada pusantro karto prisitraukia iki smakro. Daugiau nepajėgia. Bet senolis ir tuo didžiuojasi. Jis sako, kad kiti jo bendraamžiai jau kapuos ir ten padaro nulį prisitraukimų. Kai tik apie tai užėina kalba, senolis visados pabrėžia: „NULIS prisitraukimų prieš mano pusantro!“ Vėliausiai prisitraukimų metu berniukas jau stovi prie durų su pižama su traukinukais, ir senolis kilstelė jį prie skersinio. Berniukas prisitraukia du su puse karto ir paskui dar kiek pakybo, smagiai tabaluodamas kojomis.

Berniukas, senolis ir močiutė

Iš pradžių berniukas leisdavo laiką su senoliu ir močiute. Pas juos buvo kur kas smagiau nei vaikų darželyje. Močiutė turėjo pedalu minamą siuvimo mašiną, ir berniukui patikdavo sėdėti jai ant kelių ir stebėti, kaip ritmingai caksi mašina. Jiedu taisydavo senolio darbinius rūbus, o berniuko broliams ir seserims siūdavo madingus drabužius. Nes močiutė, nors ir buvo sena, tiksliai žinojo, kas yra madinga.

Kai mamytė, tėvelis ir visi vyresni broliai ir sesės ateidavo į svečius, močiutė iš džiaugsmo imdavo ploti. Ji tikriausiai būtų šokinėjusi iš džiaugsmo kaip berniukas, bet nesveiki keliai neleido. Baigdama ploti visados patenkinta pareikšdavo, kad šiandien vėl viena laimingiausių jos gyvenimo dienų, nes visas būrys susirinko draugėn. Tada milžiniškame dubenyje imdavo maišyti tešlą. Močiutė netingėdavo kepti blynų netgi tada, kai susirinkdavo visa blynų ištroškusi gvardija ir jų reikėdavo prikepti visą kalną.

Berniukas buvo jauniausias vaikas šeimoje, visi kiti jau seniai ėjo į darbą ir į mokyklą. Taigi jis su senoliu ir močiute derėjo kaip uogienė ir blynai, nes senolis ir močiutė taip pat nėjo nei į darbą, nei į mokyklą. Senoliui su močiute berniukas buvo geras pagalbininkas. Kai močiutė pamiršdavo į blynų tešlą įmaišyti sodos, berniukas jai primindavo. Ir laikraščius iš pašto dėžutės visados atnešdavo. Duona, batonas ir pienas namus pasiekdavo

tik dėl to, kad į parduotuvę jie eidavo trise: senolis, močiutė ir berniukas. Senolio krepšyje būdavo pienas, močiutės – duona, o berniukui tekdavo batonas – daugiau nė vienas iš jų nepanešdavo, bet taip ir buvo geriausia. Na, ir surasti močiutės akinius geriausiai pasaulyje sekėsi berniukui.